

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4ObdoK/7/2023
Identifikačné číslo spisu:	7117218763
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:7117218763.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Lenky Praženkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v spore žalobcu JUDr. Ondrej Gajdošech, so sídlom kancelárie Krmanova 14, 040 01 Košice, správca úpadcu KOBAK, s.r.o., so sídlom Krivá 23, 040 01 Košice, IČO: 43 882 714, zastúpeného Vášiv & Partners s.r.o., so sídlom Murgašova 3, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 238 836, proti žalovanému KOBAKSTAV, s.r.o., so sídlom Kokšov - Bakša 47, 044 13 Kokšov - Bakša, IČO: 46 633 596, zastúpenému Advokátska kancelária VEREB, s.r.o., so sídlom Hrnčiarska 916/3, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 52 633 284, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 32Cbi/21/2017, v konaní o dovolaní žalobcu proti prvému a tretiemu výroku rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4CoKR/3/2023-297 zo dňa 18. mája 2023, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I, ako súd prvej inštancie (ďalej tiež „prvoinštančný súd“ alebo „OS Košice I“) rozsudkom č. k. 32Cbi/21/2017-232 zo dňa 16. februára 2022 prvým výrokom zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania a druhým výrokom žalobu vo veci samej zamietol. Tretím výrokom priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku vyplýva, že žalobca žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 6. júla 2017 navrhol, aby súd určil, že právny úkon úpadcu - spoločnosti KOBAK, s.r.o., so sídlom Krivá 23, 040 01 Košice, IČO: 43 882 714, a to Kúpna zmluva uzatvorená dňa 10. júla 2014 medzi spoločnosťou KOBAK, s.r.o., v právnom postavení predávajúceho a KOBAKSTAV, s.r.o., rovnako so sídlom Krivá 23, 040 01 Košice, IČO: 46 633 596, v právnom postavení kupujúceho, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k osobnému automobilu FORD Kuga, VIN: M je voči konkurzným veriteľom úpadcu právne neúčinný. Zároveň žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť

poskytnúť do všeobecnej podstaty úpadcu KOBAK, s.r.o., IČO: 43 882 714, peňažnú náhradu vo výške 9 650 eur. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa

24. júna 2016 sp. zn. 26K/9/2016, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 129/2016 dňa 6. júla 2016, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu KOBAK, s.r.o., IČO: 43 882 714 (ďalej len „úpadca“) a do funkcie správcu úpadcu bol ustanovený JUDr. Ondrej Gajdošech. Uviedol ďalej, že kúpna cena vyššie označeného motorového vozidla bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 1 800 eur, pričom v čase uskutočnenia predaja mal najazdených 105 000 km a nevyskytovali sa na ňom žiadne vady. Správca považuje kúpnu cenu vo výške 1 800 eur za neprimerane nízku, pretože prieskumom internetových inzercií zistil, že cena za obdobné automobily na trhu sa pohybuje cca vo výške 9 650 eur v závislosti od stavu vozidla a počtu najazdených kilometrov. Žalobca ďalej uviedol, že predmetný právny úkon je neúčinný voči konkurzným veriteľom podľa § 58 a § 60 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“) z toho dôvodu, že konkurzní veritelia nebudú uspokojení v celom rozsahu, prihlásili si pohľadávky v celkovej výške 165 276,96 eura, pričom majetok zapísaný do súpisu podstat predstavuje hodnotu 84 558,44 eura, teda v nižšej hodnote, ako sú pohľadávky veriteľov. Právny úkon úpadcu uzatvoril s osobou spriaznenou s dlžníkom, a preto vedomosť kupujúceho o úmysle dlžníka ukrátiť svojich veriteľov a preukazovaní úpadku dlžníka ako podmienke odporovateľnosti právneho úkonu, nemusí žalobca preukazovať, tieto skutočnosti sa prezumujú. Žalobca napriek tomu predložil súdu súvahu k riadnej účtovnej závierke úpadcu zostavenej ku dňu 31. decembra 2014, podľa ktorej mal úpadca vlastné imanie v zápornej hodnote - 80 943 eur. Z predmetnej kúpnej zmluvy získal úpadca od kupujúceho plnenie v hodnote 1 800 eur, teda v nižšej hodnote ako bola obvyklá cena plnenia, ktoré mohol za predmetné motorové vozidlo získať. Týmto konaním úpadcu došlo k zmenšeniu majetkovej podstaty úpadcu, z ktorej budú uspokojovaní veritelia úpadcu, a teda ide o právny úkon ukracujúci v zmysle § 60 ZoKR.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu, súčasne podaním doručeným súdu dňa 23. októbra 2018 navrhol konanie prerušiť do skončenia sporu vedeného v obdobnej veci rovnako na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cbi/20/2017 s odôvodnením, že procesná obrana žalovaného sa odvíja od existencie/neexistencie pohľadávky spoločnosti ZAPA beton SK, s.r.o., a teda, či odporovateľný právny úkon spôsobil úpadok dlžníka resp., či bol urobený počas úpadku dlžníka. Poukázal na to, že v danom spore bolo vykonaných viacero pojednávaní, na ktorých boli vypočutí svedkovia za účelom zaujatia stanoviska súdu k predmetnej otázke a poukázal aj na základné zásady civilného procesného poriadku (napr. zásadu hospodárnosti, efektívnosti vykonávania úkonov, či šikanózneho výkonu práva, vzhľadom na počet existujúcich sporov na danom súde). Žalobca v písomnom vyjadrení k návrhu žalovaného na prerušenie konania s predmetným návrhom súhlasil, na základe čoho súd prvej inštancie unesením zo dňa 11. januára 2019 č. k. 32Cbi/21/2017-99, konanie prerušil do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cbi/20/2017.

4. Žalovaný ďalším písomným podaním, ktoré doručil súdu prvej inštancie dňa 28. septembra 2020, doplnené podaním doručeným dňa 7. októbra 2020, navrhol prerušiť konanie do právoplatného skončenia sporu vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 31NcKR/26/2017 s odôvodnením, že práve v tomto spore bolo súdu prvej inštancie odvolacím súdom nariadené doplniť dokazovanie ohľadom spornej pohľadávky spoločnosti ZAPA beton SK, s.r.o. Poukázal aj na konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cbi/20/2017, ktoré bolo právoplatne ukončené tak, že odvolací súd rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej tiež „KS v Košiciach“) zo dňa 29. októbra 2019 sp. zn. 4CoKR/19/2019 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a v odôvodnení ohľadom pohľadávky ZAPA beton SK, s.r.o. konštatoval, že súdne konanie o odporovateľnosti právneho úkonu úpadcu KOBAK, s.r.o. na uznaní tejto pohľadávky zo strany správcu nemôže nič zmeniť, môže však svedčiť, alebo nesvedčiť o úpadku. Poukázal zároveň aj na trestné oznámenie ohľadom pohľadávky ZAPA beton SK, s.r.o.

5. Súd prvej inštancie tento návrh žalovaného na prerušenie konania podľa § 162 ods. 3 Civilného

sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zamietol s odôvodnením, že z listinných dôkazov predložených v spore a z vykonaného dokazovania, súd môže v spore rozhodnúť a zodpovedať medzi stranami sporné skutkové okolnosti. Poukázal na to, že v konaní vedenom pod sp. zn. 31NcKR/26/2017 je riešená otázka uloženia povinnosti štatutárnemu orgánu úpadcu zaplatiť zmluvnú pokutu do podstaty úpadcu, v rámci ktorej súd skúma aj otázku splnenia povinnosti štatutárneho orgánu podať návrh na vyhlásenie konkurzu za určitých podmienok (pri zistení úpadku, predĺženia). Uviedol ďalej, že súd sa otázkou úpadku v čase vykonania odporovateľného právneho úkonu musí zaoberať aj v tomto prebiehajúcom spore.

6. Súd prvej inštancie považoval v konaní za nesporné 1/ existenciu konkurzného konania úpadcu vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26K/9/2016 a z neho pre spor vyplývajúce podstatné skutkové okolnosti a to, že uznesenie o začatí konkurzného konania úpadcu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 70/2016 dňa 13. apríla 2016 (právoplatné dňom 14. apríla 2016), súčasne že uznesenie o vyhlásení konkurzu úpadcu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 129/2016 dňa 6. júla 2016; 2/ spriaznenosť medzi úpadcom a žalovaným; 3/ existenciu veriteľov úpadcu a ich prihlásených pohľadávok do konkurzného konania úpadcu; 4/ prevod vlastníckeho práva k motorovému vozidlu FORD Kuga, VIN: M z úpadcu na žalovaného; 5/ úhradu sumy 1 800 eur titulom dohodnutej kúpnej ceny v deň podpisu zmluvy.

7. Za spornú považoval súd prvej inštancie kúpnu cenu na odpredaj motorového vozidla FORD, EVČ: Q. XXXGS v sume 1 800 eur. Zistil, že motorové vozidlo bolo používané a riadne udržiavané a v deň podpisu malo najazdených 105 000 km. Naproti tomu v kúpnej zmluve je uvedené, že motorové vozidlo je v zlom stave s vadami, konkretizovanými ako porucha motora, skorodovaný podvozok a karoséria, porucha prevodovky a poškodenie prednej nápravy. V deň podpisu zmluvy bolo motorové vozidlo odovzdané kupujúcemu, t.j. žalovanému. Z internetovej stránky www.bazar.sk súd zistil, že ku dňu podania žaloby v roku 2017 obdobné motorové vozidlo FORD Kuga, rok výroby 2009 bolo ponúkané na predaj za cenu 9 645 eur. Zo znaleckého posudku vypracovaného súdnym znalcom Ing. Jaroslavom Krempaským, predloženým v konaní žalobcom vyplýva, že nákladné skriňové motorové vozidlo FORD Kuga má všeobecnú hodnotu k 10. júlu 2014 vo výške 13 361 eur. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že znalec nevykonal prehliadku vozidla, fyzicky ho neprezrel, vychádzal iba z údajov uvedených v kúpnej zmluve, zohľadnil počet najazdených kilometrov a uviedol, že zo strany objednávateľa znaleckého posudku mu neboli poskytnuté žiadne údaje o opravách vozidla. Z kalkulácie opravy predmetného motorového vozidla vykonanej spoločnosťou FEDcar, s.r.o., IČO: 45 333 521, súd zistil, že bolo nutné vykonanie prehliadky vozidla a výmena určitých súčastí vozidla v celkovej cene 1 131,82 eura.

8. Súd prvej inštancie vo vzťahu k prerušeniu konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26Cbi/20/2017 uviedol, že toto konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. októbra 2019 sp. zn. 4CoKR/19/2019, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol vo výroku o určení, že právny úkon úpadcu - spoločnosti KOBAC, s.r.o., IČO: 43 882 714, a to Kúpna zmluva uzatvorená dňa 10. júla 2014 medzi spoločnosťou KOBAC, s.r.o. v právnom postavení predávajúceho a KOBAKSTAV, s.r.o., IČO: 46 633 596 v právnom postavení kupujúceho, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k osobnému automobilu Peugeot 307, VIN: L je voči konkurzným veriteľom úpadcu právne neúčinný, ako aj vo výroku o povinnosti žalovaného poskytnúť do všeobecnej podstaty úpadcu KOBAC, s.r.o., IČO: 43 882 714 peňažnú náhradu vo výške 6 000 eur, ktorú na pojednávaní konanom dňa 13. októbra 2020 upravil na sumu 2 903 eur. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že úlohou súdu pri odporovateľnosti právneho úkonu a teda pri vyslovení jeho neúčinnosti voči veriteľom úpadcu v zmysle ZoKR, je potrebné skúmať splnenie troch zákonných predpokladov: a) existenciu spriaznenosti osôb, medzi ktorými bol právny úkon urobený; b) či právny úkon bol vykonaný počas úpadku, či už vo forme platobnej neschopnosti, alebo predĺženia (potrebné skúmať v čase vykonania právneho úkonu); c) či dohodnutá kúpna cena je cenou podstatne nižšou, ako cena obvyklá (§ 58 ods. 1 ZoKR), ktorú dlžník (úpadca) získal, alebo má získať a až následne po splnení všetkých troch zákonných predpokladov možno rozhodnúť tak, že súd žalobe žalobcu vyhovie. Odvolací súd poukázal na to, že v danom spore [obdobný spor medzi totožnými stranami sporu s rovnakým predmetom konania (rozdiel iba v predmete kúpnej zmluvy)] bol preukázaný predpoklad uvedený pod písmenom a). Vo vzťahu k splneniu ostatných

zákonných predpokladov poukázal najmä na skutočnosť, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie toho, že dohodnutá kúpna cena bola podstatne nižšia, ako cena obvyklá v zmysle § 58 ods. 1 ZoKR s tým, že žalobcom tvrdený rozdiel 1 400 eur je taký rozdiel, ktorý nenaplnia znaky odporovateľného právneho úkonu v tom, že by ukrátil uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov v zmysle § 57 ods. 4 ZoKR, aj z toho dôvodu, že náklady žalobcu, ako správcu na vedenie súdneho konania sú vyššie ako 1 400 eur, tieto náklady tvoria pohľadávku proti podstate v zmysle § 87 ZoKR a budú uspokojované z výťažku z predaja majetku úpadcu, teda o túto sumu budú v menšom rozsahu uspokojení konkurzní veritelia úpadcu. Súd poukázal aj na ďalšie rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach v obdobnej veci, a to rozsudok zo dňa 27. marca 2018 sp. zn. 4CoKR/27/2017, ktorým súd zamietol žalobu o určenie odporovateľnosti právneho úkonu (kúpnej zmluvy o odpredaji motorového vozidla) a skonštatoval, že žalobca neuviedol, na základe čoho dospel k záveru, že v čase odpredaja motorového vozidla by úpadca mohol odpredať motorové vozidlo za cenu, o ktorú podľa ním podanej žaloby, mali byť ukrátení veritelia úpadcu, ani nepredložil dôkazy o neprimeranosti dohodnutej kúpnej ceny.

9. Súd prvej inštancie zisťoval aj stav konania vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 30Rob/49/2014, na ktoré v konaní poukázal žalovaný a zistil, že toto konanie bolo vedené medzi spoločnosťou ZAPA beton SK, s.r.o. ako žalobcom a úpadcom KOBAK, s.r.o. ako žalovaným, o zaplatenie pohľadávky 60 956,18 eura s príslušenstvom. Toto konanie bolo právoplatne skončené uznesením Okresného súdu Košice II zo dňa 31. augusta 2019 sp. zn. 30Rob/49/2014, právoplatným dňa 18. októbra 2016, ktorým bolo konanie vo veci samej zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom. Súd zistil, že k zastaveniu súdneho konania došlo v období už po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu.

10. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 3 ods. 1 ZoKR a podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 643/2005 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe určenia platobnej neschopnosti a predĺženia dlžníka, ďalej podľa § 14, § 23, § 57, § 58, § 60 a § 62 ZoKR, ako aj podľa § 588 Občianskeho zákonníka. Skúmajúc, či žaloba bola podaná v zákonom stanovenej lehote podľa § 57 ods. 2 ZoKR konštatoval, že žaloba bola podaná na súd dňa 6. júla 2017, a teda bola podaná v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote jeden rok od vyhlásenia konkurzu na majetok KOBAK, s.r.o. dňa 6. júla 2016. Ďalej mal v konaní preukázané, že úpadca a žalovaný v čase uzatvorenia právneho úkonu dňa 10. júla 2014 boli spriaznené osoby, preto ďalej skúmal, či žalobou určený odporovaný právny úkon bol vykonaný počas troch rokov pred začatím konkurzného konania. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že kúpna zmluva bola podpísaná dňa 10. júla 2014 a v uvedený deň došlo aj k faktickému prevodu vlastníckeho práva (fyzickému odovzdaniu motorového vozidla a zaplateniu kúpnej ceny) súčasne, že uznesenie o začatí konkurzného konania nadobudlo právoplatnosť dňa 13. apríla 2016, a teda ide o úkon úpadcu urobený v období troch rokov pred začatím konkurzného konania. Prvoinštančný súd poukázal na to, že nie každý úkon dlžníka urobený v zákonom stanovených prekluzívnych lehotách, je odporovateľný právny úkon, ale je potrebné skúmať, či konkrétny právny úkon spĺňa znaky uvedené v § 57 ZoKR (všeobecná podstata odporovateľnosti právneho úkonu) a následne uvedené v osobitných podstatách odporovateľných právnych úkonov; v danom prípade v ust. § 58 ZoKR - právny úkon bez primeraného protiplnenia a § 60 ZoKR - ukracujúci právny úkon.

11. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané, že predmetný právny úkon bol vykonaný 10. júla 2014 a v tento deň od 30. júna 2014 do 30. septembra 2014 dlžník nebol v úpadku, nebol platobne neschopný a nebol ani v predĺžení, ktorá okolnosť vyplýva z účtovnej závierky zostavenej k 7. júlu 2014, predloženej žalovaným. K znaleckému posudku na odhad trhovej ceny motorového vozidla, predloženému žalobcom a vypracovaným súdnym znalcom Ing. Jaroslavom Krempaským uviedol, že znalec určil všeobecnú hodnotu vozidla sumou 13 361 eur a tiež to, že dohodnutá kúpna cena bola vo výške 1 800 eur. Znalec určil vybavenie motorového vozidla len podľa ním zvolených kritérií (uvedených v znaleckom posudku ako výbava vozidla), pričom nezohľadnil skutočnosť, že išlo o vozidlo nákladné so skriňovou karosériou a na základe vyjadrení žalovaného bolo používané na stavbách ako „stavebné vozidlo“. Úpadca pred odpredajom motorového vozidla, za účelom, aby vedel posúdiť výhodnosť stanovenej kúpnej ceny, dal

zistiť predpokladané náklady na opravu predmetného vozidla, ktoré v danom čase predstavovali sumu vo výške 1 131,82 eura. Na základe uvedeného súd zistil, že rozdiel medzi plnením, ktoré mohol úpadca získať v zmysle znaleckého posudku a tým, ktoré získal je 11 561 eur a po odrátaní nutných nákladov na opravu rozdiel predstavuje 10 429,18 eura. Tento matematický rozdiel podľa názoru súdu nemožno považovať za jediný a hodnoverný údaj, pretože kúpna cena sa v skutočnosti vždy odvíja nielen od ponuky, ale aj od dopytu a následne od výslednej ceny dohody pri uzavretí konkrétneho právneho úkonu.

12. Na základe zistených skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaný uniesol dôkazné bremeno ohľadom neexistencie úpadku dlžníka (úpadcu) v čase vykonania právneho úkonu kúpnej zmluvy zo dňa 10. júla 2014, predmetom ktorej je predaj motorového vozidla a teda preukázal, že v danom období nebola splnená aspoň jedna z troch zákonných predpokladov potrebných pre kladné rozhodnutie vo veci samej. Súčasne žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal (keďže znalecký posudok bol robený bez reálnej obhliadky motorového vozidla, po viacerých rokoch, zmenách majiteľa a bez zohľadnenia charakteru využívania vozidla v čase, keď bolo vo vlastníctve dlžníka, a teda súd mal dôvodné pochybnosti o oprávnenosti výšky všeobecnej hodnoty vozidla), že motorové vozidlo bolo dlžníkom (úpadcom) predané žalovanému za cenu podstatne nižšiu, ako cenu obvyklú, cenu vzhľadom na ponuku/dopyt a stav motorového vozidla (nákladné, používané na stavbách). Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu posúdil ako nedôvodnú a v celom rozsahu ju zamietol.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 251, § 252, § 255 a § 262 CSP.

14. Na odvolanie žalobcu z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) CSP, Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudkom č. k. 4CoKR/3/2023-297 zo dňa 18. mája 2023, rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutom druhom výroku o zamietnutí žaloby a v treťom výroku o náhrade trov konania, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Odvolanie žalobcu proti prvému výroku napadnutého rozsudku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 386 písm. c) CSP odmietol ako neprípustné.

15. Konštatujúc, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, súčasne rozhodnutie aj riadne odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP, osvojac si presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, na doplnenie a zdôraznenie jeho správnosti, odvolací súd k námietke žalobcu spočívajúcej v tvrdení, že prvoinštančný súd nesprávne vychádzal z účtovnej závierky úpadcu zostavenej k 7. júlu 2014, uviedol, že z predmetnej účtovnej závierky (č.l. 54 spisu) vyplýva, že úpadca mal od začiatku roku 2014 výnosy z hospodárskej činnosti 436 330 eur a náklady na hospodársku činnosť 337 381 eur, a teda výsledok jeho hospodárenia bol plusový 95 423 eur. Odvolací súd upozornil, že žalobca mal v konaní o odporovaní právnenému úkonu dôkaznú povinnosť podľa § 149 CSP. Preto pokiaľ žalobca poprel skutkové tvrdenia žalovaného (vyplývajúce z predmetnej účtovnej závierky), mal uviesť vlastné tvrdenia o skutkových okolnostiach tohto popretého tvrdenia, on však v konaní iba tvrdil, že z riadnej účtovnej závierky ku koncu rokov 2013 až 2016 vyplýva, že úpadca mal záporné vlastné imanie a že o účtovnej závierke zostavenej k 7. júlu 2014 má pochybnosti, ktoré však nekonkretizoval. Vo vzťahu k uvedenému odvolací súd uviedol, že vlastné imanie obchodnej spoločnosti podľa § 6 ods. 4 Obchodného zákonníka tvoria vlastné zdroje financovania obchodného majetku podnikateľa podľa zákona o účtovníctve. Vlastné imanie obchodnej spoločnosti sa mení v závislosti od rozsahu podnikateľských aktivít podnikateľa, jeho záväzkov, rozsahu a veľkosti jeho zákaziek a nákladov, jeho pohľadávok. Preto, ak mal úpadca k 31. decembru 2013 podľa riadnej účtovnej závierky vlastné imanie v mínusovej hodnote - 80 943 eur a k 31. decembru 2014 v podstatne nižšej mínusovej hodnote - 278 eur, svedčí to o tom, že v priebehu roka 2014 bol vývoj vlastného imania úpadcu pozitívny, zvýšili sa jeho výnosy a znížili sa záväzky. Preto reálne mohol mať úpadca ku dňu zostavenia účtovnej závierky k 7. júlu 2014 vlastné imanie v plusovej hodnote 74 480 eur. Z uvedeného vyplýva, že úpadca kúpnu zmluvu zo dňa 10. júla 2014 uzatvoril so žalovaným v čase, kedy nebol v predĺžení, preto táto podmienka predĺženia úpadcu v čase uzatvorenia odporovateľnosťou napadnutého právneho úkonu podľa § 58 ods. 2 ZoKR, naplnená nebola. Vzhľadom

na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom prvoinštančného súdu o tom, že v čase uzatvorenia predmetného právneho úkonu žalobca (zrejme mal na mysli úpadcu - pozn. dovolacieho súdu) v úpadku nebol.

16. Vo vzťahu k ďalšiemu tvrdeniu žalobcu o tom, že kúpna zmluva zo dňa 10. júla 2014 bola právnym úkonom bez primeraného protiplnenia podľa § 58 ods. 2 ZoKR, odvolací súd, stotožňujúc sa aj v tomto smere so záverom súdu prvej inštancie pri posudzovaní hodnoty motorového vozidla, poukázal na skutočnosť, že žalobcom predložený znalecký posudok s odhadom ceny vozidla bol urobený až po šiestich rokoch od jeho odpredaja žalovanému, a že znalec vychádzal iba zo skutočností uvedených v predmetnej kúpnej zmluve bez faktického posúdenia stavu vozidla v čase vyhotovenia znaleckého posudku. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením prvoinštančného súdu v bodoch 39. a 40. jeho rozsudku vrátane toho, že znalecký posudok vychádzal len zo znalcom zvolených kritérií uvedených v posudku ako výbava vozidla a nezohľadnil, že išlo o vozidlo, ktoré bolo používané na stavbách ako „stavebné vozidlo“, ktoré malo zlý technický stav, čo bolo uvedené aj v kúpnej zmluve zo dňa 10. júla 2014 a že motorové vozidlo si vyžadovalo nutné opravy, za ktorým účelom úpadca dal ohodnotiť predpokladané náklady na nutnú opravu vozidla, ktoré boli ohodnotené na sumu 1 131,82 eura.

17. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal predpoklady pre vyslovenie neúčinnosti predmetného právneho úkonu aj vzhľadom na to, že nepreukázal, že od žalovaného, ktorý odkúpil motorové vozidlo, žiadal obhliadku vozidla, pri ktorej by bolo možné reálnejšie posúdiť jeho cenu v súčasnosti a od toho sa odvíjajúcu cenu v čase odpredaja vozidla dňa 10. júla 2014.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný nahradiť neúspešný žalobca.

19. Proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu v časti jeho potvrdzujúceho výroku I., ako aj výroku III. o náhrade trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (v ďalšom texte tiež ako „dovolateľ“), vyvodzujúc jeho prípustnosť z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

20. Dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo v rozhodujúcej miere od riešenia právnej otázky, ktorú sformuloval v nasledovnom znení: „Je možné vykonať ohodnotenie hodnoty predmetu posudzovaného neúčinného právneho úkonu (v tomto prípade ohodnotenie osobného motorového vozidla) aj spätne a bez ohliadky?“, súčasne „Má sa pri stanovení obvyklej hodnoty predmetu posudzovaného neúčinného právneho úkonu vychádzať zo všeobecnej hodnoty vecí rovnakého druhu, či z hodnoty konkrétne posudzovanej veci?“ Vo vzťahu k nastoleným otázkam dovolateľ namieta právny názor vyslovený odvolacím súdom, ako aj súdom prvej inštancie, podľa ktorého hodnotu predmetu posudzovaného neúčinného právneho úkonu nie je možné určiť znaleckým posudkom vyhotoveným k spätnému dátumu, a to ku dňu uskutočnenia právneho úkonu, ktorému sa odporuje. Dovolateľ tvrdí, že vyhotovenie znaleckého posudku bez jeho obhliadky predpokladá aj samotný zákon, okrem iného aj vtedy, ak medzi okamihom, ku ktorému je potrebné ohodnotenie predmetu konkrétneho právneho úkonu vykonať a okamihom, ku ktorému sa ohodnotenie vykonalo, ubehla dlhšia doba. Jediným z relevantných a kľúčových faktorov pre posúdenie primeranosti protiplnenia je v tomto prípade vykonanie ohodnotenia vozidla spätne, k roku 2014. Tvrdí ďalej, že súdny znalec vykonal ocenenie predmetu odporovaného právneho úkonu na základe stanovenia, tzv. „obvyklej hodnoty“, ktorou bola hodnota, za ktorú by bolo možné identické, prípadne obdobné motorové vozidlo zakúpiť v čase uskutočnenia posudzovaného neúčinného právneho úkonu (v roku 2014). Zároveň zohľadnil špecifiká konkrétneho motorového vozidla, ako opotrebenie, poškodenie, potreba výmeny dielov vozidla a pod., poukazujúc na ktoré okolnosti žalobca nevzhliada žiaden dôvod, pre ktorý by ocenenie predložené znalcom nemalo zodpovedať, alebo sa aspoň približovať reálnej hodnote vozidla.

21. Dôvodiac uznesením Najvyššieho súdu Českej republiky (ďalej len „Najvyšší súd ČR“ alebo „NS ČR“) zo dňa 17. decembra 2009 sp. zn. 29Cdo/1169/2009, dovolateľ vyslovil názor, že stanovenie kľúčovej hodnoty je nevyhnutné vykonať spätne, v opačnom prípade by ustanovenia o odporovateľnosti

právnych úkonov v ZoKR stratili podľa žalobcu zmysel, nakoľko by bolo irelevantné stanovenie hodnoty vozidla v čase podania odporovacej žaloby na súde prvej inštancie, keďže takéto ocenenie by nezohľadňovalo trhové podmienky aktuálne v konkrétnom čase a na konkrétnom mieste, kde bolo dané vozidlo odpredané. Poukazom na ust. § 60 ods. 3 ZoKR dovolateľ tvrdí, že samotný zákon o konkurze a reštrukturalizácii predpokladá, že v istých prípadoch bude potrebné vykonať ocenenie predmetu odporovaného právneho úkonu, ktorý bol uskutočnený pred šiestimi rokmi.

22. Poukázaním na ďalšie rozhodnutie NS ČR, a to rozsudok zo dňa 29. novembra 2006 sp. zn. 29Odo1099/2005, v ktorom tento obvyklú cenu (hodnotu) vymedzil ako „cenu, ktorú je možné dosiahnuť, pokiaľ by rovnaká, či obdobná vec bola predávaná na trhu v rovnakom časovom období“, dovolateľ vyslovil názor, že nie je relevantná hodnota predmetu posudzovaného neúčinného úkonu v čase vyhlásenia konkurzu, podania odporovacej žaloby, ale v tom čase, kedy bol odporovaný právny úkon uskutočnený. Vzhľadom na uvedenú argumentáciu má dovolateľ za to, že súd rozhodujúci o žalobe o určenie neúčinnosti právneho úkonu mohol a mal posúdiť relevantnosť predloženého znaleckého posudku, najmä s odkazom na možnosti preukázania reálnej hodnoty vozidla v mieste a čase posudzovaného neúčinného právneho úkonu.

23. V ďalšej časti dovolania dovolateľ uviedol, že meritórne rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od posúdenia skutočnosti, aký rozdiel medzi obvyklou hodnotou a hodnotou poskytnutého protiplnenia zakladá neprimeranosť protiplnenia. Citujúc § 58 ods. 1 ZoKR vyslovil, že odporovateľnosť právneho úkonu bez primeraného protiplnenia spočíva v tom, že pokiaľ nejde o bezodplatný právny úkon, ide o právny úkon, ktorého obvyklá cena poskytnutá dlžníkom je zreteľne vyššia ako protihodnota, ktorú dlžník získal. Argumentujúc ďalej právnym názorom vyjadreným v rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30. júna 2016 sp. zn. 29Cdo/44/2014, ako aj v komentári k Zákonu o konkurze a reštrukturalizácii od Branislava Pospíšila, dovolateľ vyslovil názor, že ide o také protiplnenie, ktorého hodnota sa výrazne odlišuje od hodnoty, ktorá je pre daný právny úkon, s daným predmetom plnenia, v danom čase a na danom mieste obvyklá a zodpovedá daným aktuálnym trhovým podmienkam. Keďže však zákon o konkurze a reštrukturalizácii ani judikatúra slovenských súdov neprimeranosť protiplnenia nijakým spôsobom nevymedzuje, má dovolateľ za to, že v záujme zachovania právnej istoty je žiadúce judikatúrou ustáliť, aký rozdiel medzi obvyklou hodnotou a hodnotou poskytnutého protiplnenia zakladá neprimeranosť protiplnenia.

24. Na základe všetkých vyššie uvedených tvrdení dovolateľ dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, že vysloví, že právny úkon úpadcu - spoločnosti KOBAK, s.r.o., IČO: 46 882 714, a to Kúpna zmluva uzatvorená dňa 10. júla 2014 medzi KOBAK, s.r.o. v právnom postavení predávajúceho a KOBAKSTAV, s.r.o., IČO: 46 633 596 v právnom postavení kupujúceho, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k osobnému automobilu FORD Kuga, VIN: M je voči konkurzným veriteľom úpadcu právne neúčinný, súčasne že žalovaný je povinný poskytnúť do všeobecnej podstaty úpadcu KOBAK, s.r.o., IČO: 43 882 714 peňažnú náhradu vo výške 9 650 eur. Pre tento prípad si dovolateľ uplatnil náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. Pre prípad, ak by dovolací súd bol toho názoru, že nemôže vo veci sám rozhodnúť navrhol, aby dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

25. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný písomným podaním dňa 3. novembra 2023 (č.l. 358 spisu), ktorý, poukazujúc na tú okolnosť, že žalobca sa v dovolaní nevysporiadal so základným predpokladom odporovateľnosti, vo vzťahu ku ktorému konajúce súdy uzavreli, že úpadca k dátumu 10. júla 2014 nebol v úpadku, považoval dovolanie za nedôvodné. Písomné vyjadrenie žalovaného zaslal súd prvej inštancie postupom podľa § 436 ods. 4 CSP žalobcovi, ktorého ďalšie vyjadrenia v konaní nenasledovali.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (resp. advokátskou kanceláriou) v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je potrebné odmietnuť. V nasledujúcich

bodoch dovolací súd uvádza stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP).

27. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Uvedené znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

28. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Zo zákonných ustanovení CSP upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zjavné, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania t.j., aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody, a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí výlučne do právomoci dovolacieho súdu (viď. sp. zn. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v jednotlivých ustanoveniach CSP (obdobne aj sp. zn. I. ÚS 438/2017). Pri vyslovení záveru o (ne)prípustnosti dovolania dovolací súd preto nie je viazaný tým, čo uviedol dovolateľ, prípadne druhá strana.

29. Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

30. Podľa § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

31. Dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný (§ 439 CSP, okrem prípadov uvedených v písm. a) až c) citovaného ustanovenia). Rovnako je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní. V dôsledku uvedenej viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom, dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/59/2017 zo dňa 8. júna 2017).

32. Dovolateľ prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP, a teda ho odôvodňuje tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola vyriešená.

33. Uvedený dôvod prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu predpokladá, že danú právnu otázku dovolací súd doposiaľ neriešil a je tu preto daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita túto otázku vyriešil. Dovolací súd o tom, že dovolanie je z tohto dôvodu prípustné, nevydáva osobitné rozhodnutie, ale sám si posúdi túto otázku ako predbežnú a v prípade, že dospeje ku kladnému záveru, ide o prípustné dovolanie a dovolací súd bez ďalšieho preskúma napadnuté rozhodnutie a meritórne o ňom rozhodne. Predpokladom prípustnosti dovolania je dôsledné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom musí uviesť svoj názor na riešenie tejto právnej otázky (§ 393 ods. 2, 3 CSP). V konkrétnom prípade musí dovolateľ relevantne odôvodniť, že dovolanie je prípustné,

pretože zásadná právna otázka nebola dovolacím súdom dosiaľ riešená, pričom dôvodom dovolania potom môže byť len otázka právneho posúdenia a spochybnenie jej vyriešenia zo strany odvolacieho súdu a ako aj odôvodnenie právneho záveru, ktorý zastáva dovolateľ (porovnaj Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 1382).

34. Pokiaľ dovolací súd má riešiť právnu otázku, ktorou sa dovolací súd ešte nezaoberal (§ 421 ods. 1 písm. b) CSP), je povinnosťou dovolateľa ako procesnej strany a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd a b/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017). Civilný sporový poriadok v tomto smere zaťažuje argumentačnou povinnosťou dovolateľa a nie dovolací súd. Právna otázka takto dovolateľom v dovolaní nenastolená a nekonkretizovaná, nemá relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

35. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b) CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (nie skutkovú) hmotnoprávnej, alebo procesnoprávnej povahy, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie. Otázka relevantná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

36. Z obsahu dovolania žalobcu vyplýva, že namieta právny názor vyslovený konajúcimi súdmi, podľa ktorého hodnotu predmetu posudzovaného neúčinného právneho úkonu nie je možné určiť znaleckým posudkom vyhotoveným k spätnému dátumu, a to ku dňu uskutočnenia právneho úkonu, ktorému sa odporuje. Tvrdí, že vyhotovenie znaleckého posudku bez jeho obhliadky pritom predpokladá aj samotný zákon, a to aj vtedy, ak medzi okamihom, ku ktorému je potrebné ohodnotenie predmetu konkrétneho právneho úkonu vykonať a okamihom, ku ktorému sa ohodnotenie vykonalo, ubehla dlhšia doba. V posudzovanej veci súdny znalec vykonal ocenenie predmetu odporovaného právneho úkonu na základe stanovenia tzv. „obvyklej hodnoty“, vo vzťahu ku ktorej dovolateľ položil otázku, aký rozdiel medzi obvyklou hodnotou a hodnotou poskytnutého protiplnenia zakladá neprimeranosť protiplnenia. Dôvodiac tým, že neprimeranosť protiplnenia nie nijakým spôsobom vymedzená ani zákonom o konkurze a reštrukturalizácii a ani judikatúrou slovenských súdov, má dovolateľ za to, že je v záujme zachovania právnej istoty ustáliť, aký rozdiel medzi obvyklou hodnotou a hodnotou poskytnutého protiplnenia zakladá neprimeranosť protiplnenia.

37. Ohľadne namietaného nesprávneho právneho posúdenia, dovolací súd sa zamerail na skutočnosť, či dovolateľ v prvom rade vymedzil otázky, ktoré sú kľúčové pre rozhodnutie vo veci samej.

38. Podľa ustanovenia § 58 ZoKR (upravujúceho inštitút odporovania právnym úkonom bez primeraného protiplnenia), právnym úkonom bez primeraného protiplnenia na účely tohto zákona je bezodplatný právny úkon dlžníka alebo odplatný právny úkon dlžníka, na ktorého základe dlžník poskytol, alebo sa zaviazal poskytnúť plnenie, ktorého obvyklá cena je podstatne vyššia ako obvyklá cena plnenia, ktoré na jeho základe získal alebo má získať (ods. 1). Právnemu úkonu bez primeraného protiplnenia možno odporovať, ak spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka. Ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úpadok dlžníka v čase urobenia právneho úkonu sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak (ods. 2 vety prvá a tretia). Ak odsek 4 neustanovuje inak, odporovať možno len tým právnym úkonom bez primeraného protiplnenia, ktoré boli urobené počas jedného roka pred začatím konkurzného konania. Ak ide o právny úkon bez primeraného protiplnenia urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, možno odporovať tiež tým právnym úkonom, ktoré boli urobené počas troch rokov pred začatím konkurzného konania. (ods. 3 vety prvá a druhá).

39. Z vyššie uvedeného vyplýva, že jedným zo základných predpokladov odporovateľnosti právneho úkonu v konaní o vyslovenie jeho neúčinnosti je, že právny úkon bol vykonaný počas úpadku dlžníka, či

už vo forme platobnej neschopnosti alebo predĺženia, ktorú okolnosť je potrebné skúmať v čase vykonania právneho úkonu, v danom prípade v čase uzavretia Kúpnej zmluvy zo dňa 10. júla 2014. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom období nebola splnená jedna zo základných predpokladov potrebných pre kladné rozhodnutie vo veci samej (t.j. o vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu), nakoľko žalovaný uniesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania neexistencie úpadku dlžníka (úpadcu) v čase vykonania právneho úkonu - Kúpnej zmluvy zo dňa 10. júla 2014, predmetom ktorej bol predaj motorového vozidla. S uvedeným záverom, teda že v čase uzatvorenia právneho úkonu úpadca v úpadku nebol, sa stotožnil aj súd odvolací.

40. Práve uvedený právny záver súdov žalobca nenamietol. V situácii, kedy nie je splnený jeden zo základných predpokladov odporovateľnosti právneho úkonu, je irelevantné, či znalecký posudok vyhotovený v predmetnej veci je alebo nie je použiteľný, resp. kedy ide o primeranosť protiplnenia. Dovolateľ vo vzťahu k dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP tak nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, keď neuviedol nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom vo vzťahu k neexistencii úpadku dlžníka (úpadcu) v čase vykonania právneho úkonu. Napriek tomu, že dovolateľ argumentoval nesprávnym právnym posúdením vo vzťahu k určení hodnoty predmetu posudzovaného neúčinného právneho úkonu znaleckým posudkom vyhotoveným k spätnému dátumu, súčasne argumentoval nesprávnym právnym posúdením otázky primeranosti protiplnenia, ním namietané skutočnosti nespĺňajú kritérium právnej otázky, zameranej na existenciu základných predpokladov odporovateľnosti právneho úkonu v zmysle ZoKR ako predpokladu vyslovenia neúčinnosti namietaného právneho úkonu.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je vymedzené spôsobom vymedzeným zákonom, ktorá okolnosť má za následok, že dovolanie dovolateľa podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP prípustné nie je. Najvyšší súd preto jeho dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP odmietol, ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné, a to bez toho, aby sa zaoberal otázkou vecnej správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

42. Žalovaný bol v dovolacom konaní úspešný, preto mu dovolací súd priznal voči žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.